

for at føre et ordentligt politisk Liv her i Landet, og fordi vi ikke kunne deltage i Modstanden imod en Stat paa Bajerstol, saa derfor ere i Færd med at forlade eller alt have forladt vort gamle politiske Standpunkt. Naar man er kommen ind paa noget saadant, saa er det det fuldstændigste Vidnesbyrd om, at man er aldeles renonce paa jaglige Argumenter. Jeg hører nu Medlemmer, der i stærke og bevægede Toner tale om det forargelige i, at vi forhandle med ærede Medlemmer fra højre Side om økonomiske Reforme, og som jeg mindes for ganske saa Nar siden vare overordentlig ivrige for at faa et Mindretal af Venstre til sammen med Højre at slutte et storpolitisk Forlig om Provisoriet. Der var den Gang et Flertal imod en saadan Forhandlingspolitik, og det var væsentlig de samme Medlemmer, som nu høre til det Venstre, der vil forhandle sagligt. Men nu er det i hines Øjne blevet forargeligt, at vi mene at kunne uden at opgive vore Grundætninger føre en saglig Forhandling med den anden Side her i Tinget. Naar det ærede Medlem for Københavns Amts 4de Valgkreds (Hørup) i Aften talte om „den nye Politik“, naar han fra sit Mindretalsstandpunkt og i Kraft deraf, at han har forladt den Politik, som han sammen med os andre og imod det ærede Medlem for Vejle Amts 2den Valgkreds (Berg) har begyndt, sigtede os andre for Forræderi, naar han med tydelige Ord betegne os som det nye Højre, naar han talte om, at vi skulde gaa til aabent at bestende osv., saa forekommer det mig, navnlig naar jeg mindes, hvorledes jeg for 4 Nar siden maatte høre de samme og lignende løse Paastande fra andre indenfor Venstre, fordi jeg i Fællesskab med det ærede Medlem havde været inde paa de saakaldte hemmelige Underhandlingers Vej — naar vi til sammen have oplevet dette, og naar vi have erfaret, hvorledes Sladderen blev kolporteret igennem Pressen og paa Møder over det hele Land, og hvordan det Lød til os: Bekend kun aabent, I have været hos Ministeriet for at faa Forlig — naar det ærede Medlem efter alt dette dog umulig kan mene, at der paa saadan Sladder kan bygges noget, og at det er et Grundlag, hvorpaa man kan rejse en ordentlig Politik, saa forekommer det mig, at det havde været værdigere for ham, om han havde indstrænket sig til at komme med saglige Indvendinger mod, hvad der her foreligger, og ladet alt det andet fare, det kunde han overlade til en ringere Sort Mænd i vort offentlige Liv. Han burde være for god til at deltage i de samme Naab, som han selv har

været Genstand for. — Den Side af det foreliggende Spørgsmaal, som angaar selve Olfatten, tror jeg, som sagt, vi ere særbige med, saa at det altsaa nu kun drejer sig om, hvorledes vi bedst skulle sætte Staten i Værk. Naar det ærede Medlem for Københavns Amts 4de Valgkreds talte om det irrationelle ved selve Staten, men dette kun er en simpel Følge af, at den ikke omfatter alt OI, saa vil jeg dog ikke tro det, førend jeg hører det, at det skulde være hans Ønske, at vi burde tage alt OI med for at faa Staten mere rationel. Naar vi ville have en Grænse og naar vi, som alle synes at erkende, kunne gaa ud fra, at en Olfat er vel begrundet, saa maa der nødvendigvis blive noget irrationelt ved Staten, som kun omfattende en Del af det OI, der forbruges; det kan ikke undgaaes. At vi alle mene, at en Olfat er forsvarlig, maa jeg skonne deraf, at selv afgjorte Modstandere af det foreliggende Lovforslag have udtalt, ogsaa her i Aften, at naar blot Staten havde været mere moderat, var det noget, man med Fornøjelse kunde gaa med til. (Berg: Saa!). Ja, det ærede Medlem for Vejle Amts 2den Valgkreds, som nu siger saa!, har jo før mange af os andre erklæret sig for, at en Olfat var baade en retfærdig og rimelig Stat. (Berg: Jabler!). Jo, det staar i Rigsdagstidenden, og hvad der staar i den, kan det ikke nytte noget, at det ærede Medlem erklærer for Jabler. Jeg veed godt, at man skal have gode Beviser for at det ærede Medlem at undgaa Betegnelsen Jabler, men jeg antager dog, at Rigsdagstidenden indtil videre maa staa til troende ogsaa overfor det ærede Medlem. — Hvad nu det Spørgsmaal angaar, om det er forsvarligt saaledes som her foreslaaet at værksette Staten, vil jeg tillade mig et Par Bemærkninger til det ærede Medlem for Københavns 7de Valgkreds (Hage), som først havde Ordet i Aften, og som jo saa stærkt drog til Felts mod Lovforslaget. Jeg tror, at det ærede Medlem vil komme til at sænde den gamle Regel, at den, der overdriver eller som beviser alt for meget, beviser ingen Ting, for jeg mindes ikke, at jeg længe har hørt en saadan Bunte af Overdrivelser, som det ærede Medlem kom med, den ene videre end den anden. Jeg vil ikke dvæle ved de stærke Ord, han brugte for at betegne selve Lovforslaget, selve Krævet om en Stat paa Bajerstol, saasom at det var en Trampen paa al Retfærdighed, at det var fuldstændig absurd, at det var uretfærdigt, urimeligt, uforstandigt o. s. v. Jeg tror ikke, at den Slags stærke Udtalelser nytte det allernærmeste, naar man vil diskutere en Sag i det